

[Undervisningsministeren.]

— den gennemføres med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg —, og dér vil København faa en forøget Byrde, netop fordi den er blevet ligestillet. Jeg har forhandlet med Københavns Finansborgmester derom, og han er for saa vidt tilfreds med, at hvad der mistes paa det ene Punkt, vindes paa det andet; det kan gaa omtrent lige op. Her er Tale om en Ligestilling, som i og for sig er retfærdig. Hermed skal jeg anbefale dette Lovforslag til en velvillig og saa hurtig Behandling som muligt i dette høje Ting.

Det andet Lovforslag, jeg skal fremsætte, er *Forslag til Lov om Ordning af Folkemuseet og dets Frilandsafdeling*. Ogsaa denne Sag har jo en Forhistorie. Da Nationalmuseumsloven blev vedtaget i 1928, blev der indføjet en Paragraf om, at Ministeren i den kommende Rigsdagssamling skulde fremsætte Forslag om en Ordning af Folkemuseet og den dertil knyttede Frilandsafdeling. Det gjorde den daværende Minister ogsaa, men Lovforslaget fremkom først hen i Slutningen af Marts Maaned, og der skete saa det, som jeg før omtalte, at Rigsdagssamlingen brat blev afbrudt, og Lovforslaget kom derfor slet ikke til Behandling. Ærede Medlemmer ved, at nu har vi desværre det gamle Folkemuseums Indhold magasineret ude i Bredgade under meget ugunstige Forhold og den halve Tid af Lejemaalet er for øvrigt allerede udløbet. Den daværende Undervisningsministers Lovforslag gik ud paa at opføre en Bygning for Folkemuseet paa Materialgaardens Grund ved Vestervoldgade; Fordelen derved skulde være, at denne Bygning kom til at ligge ret nær ved Nationalmuseet. Men paa den anden Side lod den daværende Minister Frilandsafdelingen blive liggende ude ved Lyngby paa den anden Side af Sorgenfri Skov ned mod Mølleaaen, idet han begrundede dette med, at denne Afdeling trængte netop til at kunne udfolde sig under frie landskabelige Former. Deri havde han utvivlsomt Ret. Om hans Valg af Materialgaarden var heldigt, kan der i højere Grad tvistes om. Ærede Medlemmer ved, at der den Gang fremkom et stærkt Krav, ikke mindst støttet af de museums-sagkyndige, om at faa baade Folkemuseet og Frilandsafdelingen samlet ude ved Foden af Frederiksberg Slot. Hvis jeg nu havde villet overtage min Forgængers Forslag, kunde jeg selvfølgelig have fremsat Lovforslaget allerede i Efteraaret — det blev bebudet i Trontalen, at det skulde komme i Løbet af Samlingen. Jeg kunde imidlertid ikke overtage min Forgængers Forslag.

For det første mente jeg ikke, at Grunden ved Materialgaarden var særlig heldig til Folkemuseet. Jeg mener, at hele det Areal, vi har mellem Frederiksholms Kanal og Vester Voldgade, har en ganske særlig Værdi til visse fremtidige Statsformaal, og jeg mener, at dette Spørgsmaal saa vidt muligt bør behandles samlet. Men dernæst mente jeg, det var en væsentlig Fejl ved min Forgængers Forslag, at Frilandsafdelingen og Folkemuseet holdtes adskilt. Jeg synes, min Forgænger havde Ret i, at Frilandsafdelingen bør ligge landskabeligt frit, men jeg synes paa den anden Side, Museumsmyndighederne har fuldkommen Ret i, at disse to Ting bør holdes samlede. Det har stadig været deres Standpunkt, og efter min Mening med Rette. Det er jo en ren Tilfældighed, om saadanne Museums-genstande nærmest egner sig til at installeres i en samlet Fællesbygning, eller de egner sig bedre til Anbringelse spredt omkring i det fri. De hører i Virkeligheden uadskilleligt sammen, sagligt og historisk set.

Jeg har da søgt en Løsning, hvorved vi imødekom Museumsmyndighederne og tog det i øvrigt rigtige Standpunkt i denne Sag: at holde Frilandsafdelingen og Folkemuseet samlede og samtidig søge at faa Folkemuseet rejst paa en forholdsvis central Plads, ikke for langt fra Nationalmuseet, og tillige en Plads, hvor der er Mulighed for fri landskabelig Anbringelse af Frilandsafdelingens enkelte Huse, Gaarde, Møller o. s. v. Ved at se paa et Københavnskort og ved at undersøge Sagen personlig sammen med andre fra Ministeriet og fra Museerne kom jeg sidste Sommer til den Opfattelse, at vi virkelig i København, centralt beliggende, har et stort Omraade, som Opmærksomheden hidtil ikke har været henvendt paa, og som efter min og manges Mening er særdeles velkikket, ja, næsten ideelt skikket til det Formaal, her er Tale om, nemlig Arsenaløen ved Christianshavns Vold, denne Ø, som man i Bladene spydigt har bemærket, at vi ikke lærte noget om i Geografien. Det er rigtigt, hverken om den eller om Trangraven tror jeg, man har lært i Geografien. Øen ligger der imidlertid. Den er ikke saa gammel, det er et Par Hundrede Aar, siden den blev skabt ved Opfyldning — jeg kommer om lidt ogsaa til dette Moment.

Her er Plads. Arsenaløen er ca. 100 000 m² stor, noget over 18 Tdr. Land. Sammenlignet med Frederiksberg-Planen er Arealet omtrent dobbelt saa stort. Frederiksberg Planen gav kun knap 10½ Td. Land til Raadighed. Her er der omtrent